

Out of the Comfort Zone

• door Peter van Beugen

Kom eens tevoorschijn

Jezus' boodschap aan de mensen van zijn tijd was een radicale prediking die mensen met zichzelf confronteerde. Goddeloze mensen en godsdienstige mensen. De eerste groep: mensen die God wilden vergeten. Het genot van het tijdelijk leven moest de gedachte aan God verdringen. Geborgenheid wordt gezocht in het gezelschap van vrienden en in de leegheid van vermaak. De tweede groep: mensen die een veilig heenkomen hadden gezocht in religie en tradities. Zij dienden God en hielden zich aan hun regels. Regels waarvan zij zeker wisten dat het de Zijne waren. Kom dus niet aan hun gebruiken, want dan kom je aan Hém!

Voor beiden geldt dat ze leven in een comfort zone. Een plaats die zekerheden biedt. Want als er één ding is waar we een hekel aan hebben, dan is dat het gevoel dat we het overzicht kwijt raken, dat we de controle verliezen.

En daar komt Jezus van Nazareth: de Man die anders was. De Man die alles even op zijn kop kwam zetten. Hij hield mensen een spiegel voor, confronteerde ze met zichzelf. Hij was 'de eerste in de groep' die hardop de ongemakkelijke vraag stelde of de mensen écht wel zo gehoorzaam waren aan God als ze zelf dachten. De Man die je eventjes doodleuk komt vertellen dat je je leven achter je moest laten om Hem te kunnen volgen. Die mensen tevoorschijn roept: kom eens uit je comfort zone als je durft. Kom eens uit de duisternis; of juist: zet die bril eens af die je al zo lang hebt gedragen: al zó lang zó ver weg; of juist al zó lang zó dicht bij de Bron van licht en toch nog zo blind? In wat voor comfort zone zitten wij? Hoe krampachtig houden wij vast aan de zekerheden van onze comfort zone, bang dat er iemand komt die mijn leven op zijn kop zet? Jezus volgen, discipel zijn, betekent: leven buiten je comfort zone.

Jezus volgen

Het evangelie gaat niet alleen over behoudenis en eeuwig leven, maar ook over navolging en discipelschap. Als we spreken over Jezus als onze Heer en onze plaats in zijn koninkrijk, gaat het in de eerste plaats om de heerschappij van Christus in mijn leven. Voor een discipel is er geen onderscheid tussen wat je leert en wat je doet. Christus belijden betekent Christus praktiseren. De Heer Jezus noemt Zichzelf de Meester en Hij heeft leerlingen om Zich heen verzameld. De relatie Meester-leerling was geen 'schoolse' relatie. Wij leren wel vakkennis van onze onderwijzers op school, maar wij volgen hen niet na in hun levensstijl of opvattingen. Maar wanneer wij leerling van de Heer Jezus zijn, dan is Hij in héél zijn leven voor ons tot een voorbeeld. Wij leren niet alleen van zijn onderwijs, maar ook van zijn leven en de omgang met andere mensen. Paulus gaf ook

zulk discipelschapsonderwijs. Hij zei tegen de Filippiers: wees mijn navolgers (Fi.3:17), en: 'te leven is voor mij Christus'. Dat wil zeggen we dat heel ons leven bepaald wordt doordat we willen leven zoals Christus dat deed. De relatie tussen de discipel en zijn Meester is één-op-één. Wat anderen doen is voor de discipel minder interessant. De boodschap van de Heer aan ons is: volg jij Mij maar....(Jo. 21:22). Hebben wij zo'n relatie met Hem, of zijn we in gedachten toch stiekem zo vaak bezig met wat andere mensen (van ons) denken of doen? Durven wij nog het avontuur aan om Hém te vragen wat Hij wil, en dan niet te luisteren naar de antwoorden die andere mensen geven, maar dan ook echt Hém te gehoorzamen? Laten we eens drie kenmerken van een discipel life-style op een rijtje zetten.

Zelfverloochening

Wie Jezus gaat volgen geeft iets op. Een discipel leeft niet meer voor zichzelf, neemt niet klakkeloos aan alles wat de wereld hem te bieden heeft. Zijn leven is het zijne niet meer, maar het staat in dienst van zijn Heer. Discipel zijn van de Heer Jezus kost iets. Jezus zegt: Gaat in door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor binnen gaan; hoe nauw is de poort en smal de weg die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden (Mt.7:13,14). Als iemand achter Mij wil komen, laat hij zichzelf verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven wil behouden zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest ter wille van Mij, die zal het behouden (Lk.9:23,24). Wanneer wij discipel willen worden van de Heer Jezus, geven wij Hem eigenlijk de sleutelbos van ons leven. Wij moeten bereid zijn onszelf te verliezen, om een leven te leiden van onbaatzuchtigheid. De Heer Jezus heeft in zijn leven hier op aarde uitsluitend de wil van God gedaan. Daarvoor is Hij gekomen. En zelfs op het hoogste punt van de strijd, toen Hij in Gethsémane in gebed was, zei Hij: Vader, Uw wil geschiede. De discipel is bereid om tot elke prijs dezelfde

weg te gaan als de Heer Jezus. Christen zijn betekent niet dat God vanuit de hemel maar alles doet om het ons hier op aarde zoveel mogelijk naar de zin te maken, ons lijden of verdrukking te besparen. Lijden is niet iets wat de discipel 'er op de koop bij neemt', het is een keuze om zijn leven gelijkvormig te maken aan dat van Jezus. Paulus deed het 'om Hem te kennen en de kracht van zijn opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, terwijl ik aan zijn dood gelijkvormig wordt...' (Fi.3:10).

Godsvrucht

Godsvrucht heeft te maken met onze innerlijke gesteldheid, de toestand van ons hart. Als Jezus begint te spreken over zijn koninkrijk zegt Hij: 'gelukkig de zachtmoedigen..., gelukkig de barmhartigen..., gelukkig de reinen van hart..., gelukkig de vredestichters (Mt.5: 3-16). De discipelen hadden, net als alle joden van die tijd, een bepaalde verwachting van het koninkrijk van God. Zij hadden zich er een voorstelling van gemaakt, gebaseerd op de vele profetieën uit het Oude Testament. Zij verwachtten dat de Messias met kracht zou optreden, dat de vijand uit het land zou worden verdreven. Zij zagen uit naar de veranderingen in hun omstandigheden, naar de zichtbare tekenen van Gods koninkrijk. Maar als de Heer Jezus aanvangt met het onderwijs over Gods koninkrijk, maakt Hij zijn discipelen duidelijk dat het koninkrijk van God in de eerste plaats een innerlijke zaak is. Het aanbreken van Gods koninkrijk betekent een verandering die plaats vindt diep van binnen bij de discipelen. Daar begint het, maar als gevolg daarvan zullen er ook uitwendige veranderingen optreden, het gaat zichtbaar worden voor de ogen van de mensen. Godsvrucht heeft niet te maken met een teruggetrokken leven in de studeerkamer, maar het betekent dat we de verandering in de praktijk van ons leven zichtbaar maken. Daarom zegt de Heer Jezus ook dat wij het zout van de aarde zijn en het licht van de wereld. De discipel is niet van de wereld, hij heeft er innerlijk geen deel aan. Maar hij

staat nog wel in de wereld, zijn leven schijnt daarin als licht in de duisternis als enorm contrast. Paulus schrijft aan de Filippiers dat zij onbesproken kinderen van God zijn temidden van een krom en verdraaid geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld, terwijl u het woord van het leven vertoont (Fi.2:15).

Naasteliefde

Toen de Heer Jezus aan de wetgeleerde vroeg wat in de wet geschreven staat antwoordde deze: 'U zult de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf(Lk.10:27). De Heer Jezus rekent dit antwoord goed. Hij heeft Zelf bij verschillende gelegenheden dit zelfde antwoord gegeven toen Hem er naar gevraagd werd (zie Mt.22:37-40, Mk. 12:29-31)! Ga eens bij je zelf na: wat heb je voor jezelf over om het je naar de zin te maken? Welke gemakken gunnen we onszelf? Wat hebben we er voor over om onszelf ongemakken te besparen? Hoe voelen we ons als we in een situatie van verlegenheid zitten? Of hoe pijnlijk vinden we het zelf om ergens buitengesloten te worden? Waar doen anderen mensen ons een plezier mee? De discipel heeft de opdracht om zich zelf in de situatie van de ander te verplaatsen en zich het lot, het welbevinden en de toestand van de naaste zó aan te trekken, alsof het hem zelf betrof. Op dat moment richt de discipel zich op de behoefte van de ander en cijfert zichzelf weg. De liefde die hij aan anderen geeft is onbaatzuchtig. Hij verwacht er niets voor terug. De genoegdoening die hij vindt in zijn liefde is het welbevinden van de ander, waarmee hij zich vereenzelvigd heeft. Wanneer wij Hem daarin navolgen moeten wij er ook op rekenen dat deze naasteliefde een aanslag doet op onze tijd, op onze energie, op ons geld. Het kan ons ongemak opleveren, het kan van ons vragen om uit onze besloten sociale kring te stappen om andere mensen de hand te reiken. Het kan ons onbegrip opleveren of misschien zelfs minachting. Maar de Heer Jezus heeft ons een volmaakt

voorbeeld nagelaten. Hij heeft zijn leven gegeven. Aan zijn aardse leven is een vroegtijdig einde gekomen. Waarom zou een mens dát doen? De Heer Jezus heeft door deze liefde mensen gewonnen en straks in de opstanding komen de vruchten daarvan tevoorschijn - blijvende vruchten!

In het toekomstige rijk, waar Jezus over spreekt, is Hij koning, maar tegelijk ook dienstknecht: 'Voorwaar ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, hen zal doen aanliggen en zal naderkomen om hen te dienen' (Lk. 12:37). Het is alsof we de mensen bijeen zien in een hof, en daar loopt de Heer Jezus, in een linnen kleed en zijn lendenen omgord. Hij loopt daar om de mensen te dienen! Hij is voor altijd de Koning-Knecht. Heel zijn dienst is erop gericht mensen gelukkig te maken. En dan, in dát rijk, zal Hij genoegdoening vinden als de mensen delen in die eindeloze vreugde, in het rijk van vrede. De discipel is degene die goed naar de Heer Jezus geluisterd heeft, naar zijn gebed. Hij heeft iets begrepen van dat hemelse rijk, van de wil van zijn Vader. Hij heeft iets begrepen van dat wonderbare leven van de Dienstknecht. De oproep van de Heer Jezus aan de discipel is: kom achter Mij aan, wordt als ik, doe maar als ik, leer te leven zoals ik, leer te geven zoals ik. Dat is de sleutel tot het geluk.

Het leven van een discipel bestaat niet uit een herhaling van zetten. De Heer toont ons telkens nieuwe horizons. Het volk trok van pleisterplaats naar pleisterplaats door de woestijn (Numeri 33!). Telkens als zij ergens waren gesetteld, nam de Heer ze mee op reis. Op nieuwe, onbetreden paden, op weg naar het beloofde land. Alleen zo worden wij geoefend om Zijn stem te horen, Zijn wil te doen. Hij toont ons de dingen waar het echt om gaat in het leven. Hij laat ons het hart van God zien voor deze wereld. Alleen als wij bereid zijn om nieuwe dingen te leren van God, over God; alleen als we bereid zijn ons te laten verrassen door nieuwe indrukken van zijn heerlijkheid, Hem beter te leren kennen, misschien op een manier zoals we Hem nog niet gekend hadden, alleen dan kan Hij ons leiden. Daarvoor moeten we die enge stap doen: out of the comfort zone. Zijn we er klaar voor?